

Full diocesà

19 d'agost del 2018

Avui és Sant Magí

Sant Magí va ser un ermità nascut a Tarragona en el segle III. Retirat en una cova de la Brufaganya, es dedicà a l'oració i la contemplació per espai de trenta anys, fins que l'emperador Dacià va iniciar la persecució dels cristians, d'acord amb l'edicte de l'emperador Maximià. Dacià, però, va veure que les prèdiques de Magí convertien molta gent i el féu agafar i empresonar a Tarragona. S'explica que uns àngels li van obrir les portes de la presó i va fugir.

Els soldats arribaren fins a la Brufaganya, on trobaren Magí i allí mateix, davant la cova, l'apallissaren amb tanta força que els seus flagel·ladors acabaren cansats i assedegats, de manera que demanaren a Magí que si els donava aigua el deixarien anar.

Llavors sant Magí, sense gens de rancúnia, donà tres cops amb el seu gailet sobre la roca viva i en féu sortir tres fonts, de les quals rajava aigua fresca i bona; però, tot i aixó, els soldats, després d'haver sadollat la seva set, el van matar allà mateix.

La seva mort es situa entre els anys 296 i 306, i al lloc on fou degollat, encara avui, hi ha un santuari que recorda el sant i l'honora.

És copatró de Tarragona. La seva aigua es considera miraculosa i durant segles s'ha distribuït per diferents poblacions.

«La meva carn és un veritable menjar i la meva sang una veritable beguda»

Diumenge XX durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre dels Proverbis

La saviesa ha construït el seu palau, hi ha posat set columnes. Prepara els seus guisats i els seus vins i fa parar la seva taula. Després envia les serventes a cridar des dels punts que dominen la ciutat: «Que vinguin els il·letrats.» I als qui no tenen enteniment, ella els diu: «Veniu a menjar el meu pa i a beure els meus vins. Deixeu la vostra ignorància i viureu, i avançareu pel camí del coneixement.» (9,1-6)

Salm responsorial

Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.
(Salm 33)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, fixeu-vos bé com viviu; no sigueu com la gent que no sap el que fa, sinó com gent de seny, mirant de treure bé del moment present, perquè els temps que vivim són dolents. No sigueu d'aquells que no fan cas de res: més aviat mireu d'entendre què vol de vosaltres el Senyor. No begueu massa, que el vi porta a la disbauxa. Deixeu que us ompli l'Esperit Sant. Exhorteu-vos els uns als altres amb salms, himnes i càntics espirituals, canteu al Senyor en els vostres cors, donant sempre gràcies de tot a Déu Pare, en el nom de Jesucrist, el nostre Senyor.
(5,15-20)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquesta pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest

és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»
(6,51-58)

«Exhorteu-vos els uns als altres amb salms, himnes i càntics espirituals, canteu al Senyor en els vostres cors, donant sempre gràcies de tot a Déu Pare, en el nom de Jesucrist, el nostre Senyor»

El repte de creure en Jesús

Jean Hakolimana, prev.

Els qui creiem avui després de dos mil anys, tenim un gran avantatge, perquè seguim un camí que moltes generacions abans que nosaltres es van dedicar a endreçar, aplanar i aclarir. Segons el relat de Joan, un dia Jesús va plantejar de manera més oberta que venia de Déu per oferir a tothom un aliment que dona vida eterna. La reacció de la gent era d'esperar. No podien continuar escoltant una cosa tan escandalosa sense reaccionar. Coneixien els seus pares. Com pot dir ara que ve de Déu? A ningú no pot sorprendre la seva reacció. De fet, creure és un repte que ens hem de prendre seriosament sense obviar les seves peculiaritats. Això ens ajuda a estendre ponts amb aquells que no creuen, tenint en compte que els seus dubtes no són cap obvietat i que la claredat de les nostres respostes sol ser fruit del camí fet amb Jesús, doncs no sempre accessibles a qui camina al marge. No és automàtic percebre el Misteri insondable del Déu que s'ha encarnat en un home concret, nascut poc abans de l'inici de la nostra era i conegut per la seva activitat profètica en la Galilea dels anys trenta.

Amb realisme, Jesús deixar clar que la fe és un do: «Ningú no pot venir a mi si no l'atrau el Pare que m'ha enviat.» Tanmateix, essent un do, la fe posa en marxa un dinamisme que es basa en una resposta lliure i entregada. Per això afegeix de seguida: «Als qui vénen a mi, jo els ressuscitaré.» Déu és el mateix ahir, avui i demà. Continua atraient i cridant. Enfrontem el doble repte de deixar-nos tocar els cors i d'acceptar involucrar-nos en el procés. De fet, el gran repte que hem d'afrontar és d'aquells que se senten atrets i fan l'opció de moure's.

La imatge

L'ensenyament evangèlic no consisteix només en paraules, com si es tractés d'una doctrina. Exposa unes accions i uns gestos, una manera de viure, uns ritus per celebrar. El gest més carregat de significació el dona l'Eucaristia: el Pa i el Vi presos en un àpat fratern. S'hi acompleix que «qui menja la meua carn i beu la meua sang està en mi i jo en ell». Viure de Jesús i com Jesús.

El sopar a casa de Simó (s. XI). Sant'Angelo in Formis

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

20 dilluns

—Sant Bernat de Claravall, abat
Ezequiel 24,15-24 / Salm Deuteronomi 12,18-19.20.21 / Mateu 19,16-22

21 dimarts

—Sant Pius X, papa (1835-1914)
—Sant Gilbert, abat
—Sant Privat, màrtir (†407)
Ezequiel 28,1-10 / Salm Deuteronomi 32,26-27ab.27cd-28.30.35cd-36ab./
Mateu 19,23-30

22 dimecres

—La Mare de Déu, reina
Ezequiel 34,1-11 / Salm 22 /
Mateu 20,1-16

23 dijous

—Mare de Déu del Mar
—Santa Rosa de Lima, verge (1586-1617)
Ezequiel 36,23-28 / Salm 50 /
Mateu 22,1-14

24 divendres

—Sant Bartomeu, apòstol
—Santa Àurea, màrtir (†250)
Apocalipsi 21,9b-14 / Salm 144 /
Joan 1,45-51

25 dissabte

—Sant Josep de Calassanç, (1557-1648)
—Sant Lluís de França, rei (1214-1270)
—Sant Genís, màrtir (†308)
Ezequiel 43,1-7a / Salm 84 /
Mateu 23,1-12

26 diumenge XXI de durant l'any / Cicle B

—Santa Teresa de Jesús Jornet, verge
Josuè 24,1-2a.15-17.18b / Salm 33 /
Efesís 5,21-32 / Joan 6,60-69

Glossa

És el nihilisme l'únic camí?

Romà Casanova, bisbe de Vic

Els greus atemptats a Barcelona i a Cambrils l'agost de l'any passat ens van tocar ben de prop. No solament amb les víctimes, sinó també amb els qui foren els autors d'uns fets que atempten contra la vida humana, sense cap altra raó que l'odi i el menyspreu de l'altre. Passat un any ens pertoca de recordar les víctimes, tant les que moriren i els ferits com els seus familiars, les ferides dels quals romandran sempre en el seu cor. Però també és bo que reflexionem com a societat: com poden sorgir entre nosaltres fets com aquests? Més enllà de les ideologies que porten a les guerres, i els interessos mesquins, què ens passa amb l'educació dels nostres infants i joves perquè alguns puguin prendre opcions tan inhumanes?

En el nostre país hi ha un gran interès per la integració dels immigrants. Certament és gran l'esforç que s'hi fa. I, en això, totes les escoles i centres de formació, tant públics com privats i concertats, sense oblidar tantes institucions d'inserció i de lleure, coincideixen. Tanmateix, parlar d'educació no significa solament fer referència a centres educatius, pròpiament parlant; sinó que l'educació afecta tota la societat: començant pels pares, que són els primers responsables de l'educació dels seus fills, i arribant al mateix Estat,

en totes les seves administracions, que ha de vetllar perquè els pares puguin exercir aquest dret i aquest deure, des de la seva responsabilitat. Tota la societat és educadora dels qui s'obren a la vida. El que en aquesta es viu, el que es fa o es deixa de fer, el que es digui o deixi de dir, tot educa positivament o negativament els infants i joves.

La nostra educació forma —això sí— en valors. Però, eduquem a fi de trobar el fonament d'aquests valors? La raó que es posa, moltes vegades, als ulls dels educands és molt feble. Hi ha sentiments, però arriben al cor? ¿N'hi ha prou de fonamentar els valors en el sol consens, en el que la majoria pensa? En el fons, molts joves no troben fonament sòlid en els valors en què els eduquem. Hi manca la veritat profunda. I, des de la mirada cristiana, hi manca la veritat i l'amor profunds. Si Déu no està en el fonament de tot, l'únic que resta és el no-res. I això és el nihilisme.

Una persona educada en el nihilisme és molt feble davant les ideologies i en això tots els nostres joves són febles, tant si vénen d'una cultura cristiana, com musulmana, com laïcista. I amb els nostres infants i joves no podem fer experiments!

